

**MiNa-Raad
Milieu en Natuurraad van
Vlaanderen**

**SERV
Sociaal-Economische Raad
van Vlaanderen**

Advies

van 27 oktober 2005

**over het voorontwerp van decreet houdende
instemming met het samenwerkingsakkoord
betreffende de beheersing van de gevaren van zware
ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken
(SEVESO)**

Nr. 2005|37

Inhoudstafel

Inhoudstafel	2
Inleiding.....	3
I. Situering.....	4
II. Aanbevelingen	5
2.1. Algemeen	5
2.2. Tijdsige omzetting is niet gelukt: voer een anticiperend beleid	5
2.3. Verduidelijk de toelichting.....	5
2.4. Relatie met ruimtelijke ordening	7
2.5. Openbaarheid.....	7
2.6. Termijnen	8
2.7. Voorstellen tot redactionele verbetering.....	8
III. Bijlage 1: De voornaamste wijzigingen van de richtlijn.....	10

Inleiding

Op 3 oktober 2005 ontvingen de MiNa-Raad en de SERV een adviesvraag van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van ... 2005, gesloten tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. Dit voorontwerp wordt in het advies verder afgekort als het SEVESO-samenwerkingsakkoord.

De adviestertermijn betreft een maand.

Hubert David, voorzitter MiNa-Raad

Ilse Dielen, voorzitter SERV

I. Situering

De SEVESO II-richtlijn werd gewijzigd door Richtlijn 2003/105/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2003 tot wijziging van Richtlijn 96/82/EG van de Raad betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (PBEU L 345). Dit ontwerp van Samenwerkingsakkoord betreft de omzetting in Belgisch recht van die wijziging.

Recente industriële ongevallen zijn de reden voor het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie om de werkingssfeer van de SEVESO II-richtlijn te verruimen. Het ongeval in Baie Mare, Roemenië heeft geleid tot een uitbreiding van de werking van de SEVESO II-richtlijn met chemische en thermische verwerkingsactiviteiten en de met die activiteiten verbonden opslag van gevaarlijke stoffen in de mijnbouw. Voor de stortplaatsen van residuen die ontstaan bij de chemische en thermische verwerkingsactiviteiten van de mijnbouw geldt een vergelijkbare wijziging. De vuurwerkramp in Enschede heeft ertoe geleid dat de definitie van ontplofbare stoffen in de SEVESO II-richtlijn is verduidelijkt en vereenvoudigd. De explosie in een kunstmestfabriek te Toulouse heeft de verhoogde risico's van afgekeurde meststoffen aan het licht gebracht en geleid tot een wijziging van de bestaande categorieën ammoniumnitraat en ammoniumnitraatmeststoffen die onder de SEVESO II-richtlijn vallen. Voor de meststof kaliumnitraat is een specifieke drempelwaarde ingesteld met dezelfde drempelwaarden als voor de meststof ammoniumnitraat. Tevens zijn de drempelwaarden voor aardolieproducten en milieugevaarlijke stoffen verlaagd en zijn de drempelwaarden voor carcinogenen verhoogd. De overige wijzigingen van de richtlijn beogen vooral de SEVESO II-richtlijn te verduidelijken. Als bijlage bij dit advies wordt een overzicht gegeven van de belangrijkste wijzigingen die de richtlijn 2003/105/EG aanbrengt aan de SEVESO II-richtlijn en de hierdoor te verwachten effecten voor de Belgische industrie.

De SEVESO II-richtlijn werd destijds omgezet via het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. Een aanpassing van de tekst van dit Samenwerkingsakkoord kan enkel via een nieuw samenwerkingsakkoord dat bij wet, decreet en ordonnantie dient te worden goedgekeurd. De gewijzigde Richtlijn 2003/105/EG moet worden omgezet in Belgisch recht tegen uiterlijk 1 juli 2005.

II. Aanbevelingen

2.1. Algemeen

De MiNa-Raad en de SERV vinden het positief dat er een ontwerp van samenwerkingsakkoord is tot stand gekomen tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Naast een quasi ongewijzigd overnemen van de wijziging van de richtlijn werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om een aantal errata in het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 weg te werken, een aantal artikelen te verduidelijken en aanpassingen door te voeren op het vlak van de euro en de gewijzigde namen van overheidsdiensten. Belangrijke elementen in het ontwerp van samenwerkingsakkoord en de richtlijn zijn de grotere betrokkenheid van de (onder)aannemers en de aanpassingen van drempelwaarden en het toepassingsgebied.

Recente ongevallen met zware gevolgen voor mens en milieu liggen aan de basis van de gewijzigde richtlijn. Een snelle implementatie van de richtlijn is dan ook noodzakelijk. De Raden betreuen ten eerste de laattijdige omzetting van de gewijzigde richtlijn. Zij vragen ook een verduidelijking en uitbreiding van de huidige toelichting, een betere doorwerking en wisselwerking met het ruimtelijk beleid in Vlaanderen en een aanpassing van de openbaarheidsaspecten aan de recente regelgeving. Ten slotte pleiten de Raden voor vaste beslistermijnen voor de overheid.

2.2. Tijdige omzetting is niet gelukt: voer een anticiperend beleid

De amenderingsrichtlijn moest binnen de 18 maanden omgezet worden in Belgisch recht, m.a.w. voor 1 juli 2005. Het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 voorziet dat bijlage 1 over het toepassingsgebied en bijlage 2 over het veiligheidsrapport kunnen aangepast worden via een samenwerkingsakkoord tussen de bevoegde ministers. Het amendement wijzigt echter ook artikelen van het samenwerkingsakkoord. Voor deze aanpassingen moet dezelfde procedure van het originele akkoord doorlopen worden en is dus goedkeuring per wet, decreet en ordonnantie nodig.

De MiNa-Raad en de SERV betreuen ten eerste dat de wijzigingen van de richtlijn niet op tijd werden omgezet. Vermoedelijk zal de implementatietermijn ruim overschreden worden. Het verkiezingsjaar 2004, de ingewikkelde structuren in België en het feit dat het samenwerkingsakkoord gewijzigd moet worden, spelen hierbij een rol, doch dit zijn elementen die ruim op voorhand gekend waren. De Raden vragen dan ook dat de overheden een meer anticiperend beleid zou voeren.

2.3. Verduidelijk de toelichting

Het ontwerp van samenwerkingsakkoord is vergezeld van een "nota aan de regering" met een beperkte toelichting. Een voorlopige gecoördineerde versie van het samenwerkingsakkoord is nog niet beschikbaar. Een eerste lezing van het ontwerp van samenwerkingsakkoord roept een groot aantal vragen en opmerkingen op. Een bijkomende uitgebreide mondelinge toelichting van de betrokken federale en Vlaamse diensten was nodig om de oorsprong en draagwijdte van de verschillende artikelen goed te begrijpen. De Raden vragen dan ook om de toelichting uit te breiden en wijzen op de noodzaak aan een

gecoördineerde tekst.

Voorbeelden van elementen die zeker verduidelijkt moeten worden in een toelichting zijn:

- Art 8, §4 stelt dat het aantal exemplaren van de kennisgeving “zonodig” kan worden vergroot (artikel 4, §4). Uit de mondelinge toelichting blijkt dat bijkomende papieren exemplaren slechts noodzakelijk zijn bij gewest- en landoverschrijdende veiligheidseffecten.
- In art 4, b) worden voorwaarden opgenomen voor inrichtingen die ingevolge een wijziging van het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord een kennisgeving moeten indienen. In de toelichting wordt best verduidelijkt dat deze voorwaarden ook gelden bij wijziging van de classificatie van een stof. Dit geldt eveneens voor het opstellen van het veiligheidsrapport (art 7.b) 5°) voor de bedrijven die door een latere wijziging van de classificatie van een stof onder het toepassingsgebied vallen.
- Art 6 voert de verplichting in om in het veiligheidsbeheerssysteem te vermelden hoe het personeel van de inrichting en dit van de (onder)aannemers die er werken betrokken worden in het veiligheidsbeheerssysteem. De toelichting zou moeten verduidelijken dat elk personeelslid van een (onder)aannemer geïnformeerd moet worden over de onderwerpen die hem/haar aanbelangen en moeten deelnemen aan oefeningen van het noodplan. Onderaannemers met een opdracht van lange duur moet geraadpleegd worden over het veiligheidsbeheerssysteem en bij het opstellen van de interne noodplannen. De term “opdracht van lange duur” is voor interpretatie vatbaar. Elementen die volgens de Raden van belang zijn om te bepalen of raadpleging vereist is, zijn o.a. de frequentie en duur van aanwezigheid, de aard van de werken, de plaats van de werken, ...
- De term “nieuwe inrichting” komt verschillende keren voor in het ontwerp van samenwerkingsakkoord. De betekenis van deze term verschilt volledig van de gelijknamige term in Vlarem. Om misinterpretaties te voorkomen is het daarom van belang om de betekenis van de term in de toelichting te verklaren.
- Artikel 7, a) bepaalt dat het veiligheidsrapport de relevante organisaties moet vermelden die betrokken zijn bij de opmaak van het rapport. Het is niet duidelijk wat hieronder dient verstaan te worden. Uit de mondelinge toelichting blijkt dat het hier in de praktijk over erkende deskundigen zal gaan. Deze worden nu ook al in de veiligheidsrapporten vermeld. De term “erkende deskundige” werd evenwel niet weerhouden in de tekst van het samenwerkingsakkoord omdat hij alleen voorkomt in de Vlaamse wetgeving. Dit wordt best verduidelijkt in de toelichting.
- Het ontwerp van samenwerkingsakkoord verwijst naar de wet van 21 januari 1987 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten maar deze wet is grotendeels afgeschaft¹. Uit de mondelinge toelichting blijkt dat

---

¹ Behoudens de boetes is de wet afgeschaft door de wet van 26/5/2002, en het artikel 723 quinquies

hiervoor geopteerd werd om te kunnen optreden in specifieke situaties (bv. voor inrichtingen die nog steeds geen rapport hebben ingediend).

- Art 9 handelt over het opstellen van een intern noodplan. Inrichtingen die door een wijziging van het toepassingsgebied onder het samenwerkingsakkoord vallen, moeten binnen het jaar een noodplan opstellen. In de toelichting wordt best verduidelijkt dat deze termijn ook geldt bij wijziging van de classificatie van een stof.
- De wijziging van het samenwerkingsakkoord biedt de gelegenheid om de bedragen in Belgische frank om te zetten naar euro. In art. 20 a worden de numerieke bedragen in frank als dusdanig overgenomen in euro (1000 frank wordt 1000 euro). In art. 20 b worden de bedragen op de gekende wijze omgezet (40 BF wordt 1 euro). In art. 20a betreft het strafrechtelijke boetes. Het bedrag wordt hierbij niet aangepast, maar de opdecimen wel zodat in de praktijk de boete dezelfde blijft. In art. 20b betreft het een administratieve geldboete. Hierbij moet het bedrag wel omgerekend worden. De toelichting geeft niet aan waarom deze omzetting op een verschillende wijze verloopt. Hierdoor ontstaat onterecht de indruk dat het ontwerp van samenwerkingsakkoord terzake fouten bevat.

2.4. Relatie met ruimtelijke ordening

Artikel 15 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord stemt overeen met artikel 1.7.a) van de Richtlijn 2003/105/EG en legt de link met het ruimtelijk beleid. Het doel van dit artikel is dat het beleid van de overheid rekening houdt met de noodzaak om op een langetermijnbasis voldoende afstand te laten bestaan tussen de inrichtingen die onder het toepassingsgebied vallen enerzijds en woongebieden, door het publiek bezochte gebouwen en gebieden, hoofdtransportwegen, recreatiegebieden en waardevolle of bijzonder kwetsbare natuurgebieden anderzijds. Ook is het de bedoeling om voor bestaande inrichtingen aanvullende technische maatregelen te treffen om de gevaren voor personen niet te vergroten.

De Raden vragen dat de Vlaamse Regering in haar ruimtelijk beleid meer aandacht schenkt aan de veiligheidsaspecten. Uit de praktijk blijkt dat vooral bij het uitwerken van de ruimtelijke uitvoeringsplannen er over gewaakt moet worden dat in de omgeving van bestaande SEVESO-bedrijven geen gebieden worden afgebakend die potentieel door veel mensen bezocht worden (bv. parkgebied, natuurgebied, gebied voor ecologische infrastructuur). De informatie uit het omgevingsrapport zou meer moeten doorwerken in de RUP's en andere besluiten m.b.t. ruimtelijke ordening. Tenslotte moet vermeden worden dat bestaande bedrijven aanvullende technische maatregelen moeten nemen omwille van een falend beleid op het vlak van ruimtelijke ordening (bv. inplanten woonwijk in nabijheid van bestaand SEVESO-bedrijf)

2.5. Openbaarheid

Artikel 8 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord stelt dat het veiligheidsrapport en de

---

is afgeschaft door het KB van 22/5/2005.

lijst van gevaarlijke stoffen die aanwezig zijn of kunnen zijn in de inrichting ter inzage moeten liggen bij de coördinerende dienst. De exploitant kan de coördinerende dienst verzoeken bepaalde delen van het rapport en van de lijst niet openbaar te maken. Ook de coördinerende dienst kan beslissen dat bepaalde delen niet openbaar mogen gemaakt worden (bv. om reden van nationale veiligheid).

Een volledige kopie van het rapport en de lijst worden doorgestuurd naar de civiele bescherming, milieu-inspectie en brandweer. De burgemeester en de gouverneur krijgen een kopie van de delen die openbaar zijn.

De burger kan dus het rapport of de lijst inzien bij de coördinerende dienst. In Vlaanderen geldt ook het Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur. Dat decreet bepaalt o.a. in artikel 7 dat een instantie verplicht is aan ieder natuurlijk persoon, rechtspersoon of groepering ervan die erom verzoekt, de gewenste bestuursdocumenten openbaar te maken door er inzage in te verlenen, er uitleg over te verschaffen of een afschrift van te overhandigen. Momenteel loopt een studie over de gevolgen van dit decreet op het vlak van veiligheidsrapportage. Indien de toepassing van dit decreet tot gevolg heeft dat men het rapport en de lijst bij elke betrokken dienst kan inkijken, dient er voor gezorgd te worden dat zorgvuldig wordt omgesprongen met de rechten en plichten van de aanvrager en van degene van wie de informatie afkomstig is zoals omschreven in het Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur. Het is ook aangewezen om alle instanties, aangeduid als beoordelingsdienst, dezelfde verplichting tot confidentialiteit op te leggen (o.a. de confidentiële delen van het veiligheidsrapport en de lijst van gevaarlijke stoffen niet ter inzage te geven).

2.6. Termijnen

In het (ontwerp) samenwerkingsakkoord worden aan de bedrijven dwingende termijnen opgelegd voor het indienen van een kennisgeving of veiligheidsrapport. Voor bedrijven kan het gezien het beperkt aantal erkende veiligheidsdeskundigen moeilijk zijn om de termijnen te halen. Dit is in tegenstelling tot de termijn die de coördinerende dienst heeft om zijn beoordeling mede te delen, nl. “binnen een door de coördinerende dienst bepaalde redelijke termijn” (artikel 16, §4). De Raden hebben vernomen dat de overheid wil streven naar een verkorting van de huidige indicatieve termijnen. Dit is een eerste positieve stap. De Raden zijn voorstander om te komen tot vaste beslistermijnen voor de overheid. De uitbreiding van het toepassingsgebied, de verkorte en vaste beslistermijn mogen niet leiden tot een minder kwalitatieve beoordeling. De overheidsdiensten dienen zich daartoe te organiseren.

2.7. Voorstellen tot redactionele verbetering

Tot slot suggereren de Raden nog enkele tekstverbeteringen:

- In art 5, §2, 5°: van het bestaande samenwerkingsakkoord wordt nog verwezen naar “de algemene directie van de Civiele Bescherming van het federale ministerie van Binnenlandse Zaken” terwijl de huidige naamgeving de “Algemene Directie van de Civiele Veiligheid “ is.
- In bijlage 1, deel I, wordt zoutzuur vermeld als “Zoutzuur (vloeibaar gas)”. De vraag is of “ Zoutzuur (vloeibaar, gas), of Zoutzuur(vloeibaar/gas) “ niet correcter

is.

III. Bijlage 1: De voornaamste wijzigingen van de richtlijn

1. Wijzigingen aan het toepassingsgebied

1.1. Beperking van de uitsluitingen

De uitsluitingen van artikel 4 van de SEVESO II-richtlijn worden zodanig aangepast dat residubekkens (zoals te Baia Mare) alsook verwerkingsactiviteiten en opslag bij een mijn of groeve toch onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen indien daar gevaarlijke stoffen boven de drempelhoeveelheid aanwezig zijn. Off-shore activiteiten worden daarentegen door de amendering expliciet uitgesloten.

Effect : deze aanpassingen zullen geen effect hebben op de Belgische industrie.

1.2. Ammoniumnitraat (AN): nieuwe definitie en lagere drempelwaarden

De huidige twee klassen van ammoniumnitraat maken plaats voor vier categorieën. In de eerste drie categorieën wordt een onderscheid gemaakt tussen meststoffen en technisch ammoniumnitraat, met lagere drempelwaarden naarmate het gevaar voor brand en detonatie toeneemt. Als direct gevolg van het ongeval te Toulouse werd een vierde categorie van "off-spec" materiaal gecreëerd met de zeer lage drempels 10 en 50 ton.

Effect : het is maar zeer de vraag of deze vierde categorie in praktijk enig effect zal hebben.

Voor waterige AN-oplossingen wordt de concentratiegrens gelegd op 80% i.p.v. 90% in overeenstemming met de ADR-indeling.

Effect : vooral deze verlaging kan effect hebben op het SEVESO-statuut van enkele Belgische bedrijven.

1.3. Kaliumnitraatmeststoffen: hogere drempelwaarden

Onder impuls van het Europees Parlement worden kaliumnitraatmeststoffen uit de generieke categorie van oxiderende stoffen gehaald en in de benoemde lijst opgenomen met veel hogere drempelwaarden. Het Parlement wees terecht op de ongelijke behandeling van ammonium- en kaliumnitraatmeststoffen die op geen enkele wijze wetenschappelijk kon onderbouwd worden.

Effect : het betreft hier dus een verenging van het toepassingsgebied met effect voor enkele Belgische bedrijven. Al rijst nu al de vraag waarom ook de natriumnitraatmeststoffen niet benoemd werden ...

1.4. Groep van kankerverwekkende stoffen: uitbreiding en verhoging drempelwaarden

De carcinogeengroep in de benoemde lijst van bijlage 1 wordt uitgebreid met de volgende zeven stoffen: benzotrichloride, 1,2-dibroomethaan, diethylsulfaat, dimethylsulfaat, 1,2-dibroom-3-chloorpropan, 1,2-dimethylhydrazine en hydrazine.

De uitbreiding gaat gepaard met een gevoelige verhoging van de drempelwaarden van 1 kg tot 500 kg (lage drempel) en 2 ton (hoge drempel). Voor oplossingen wordt een concentratielimiet van 5% ingevoerd.

Effect : vooral hydrazine wordt in heel wat sectoren gebruikt (chemie, farmaceutische industrie, metallurgie, fotografie,...) en de inclusie van deze stof in de benoemde groep zal zonder twijfel tot enkele nieuwe SEVESO-bedrijven leiden. Anderzijds zal het aantal SEVESO-bedrijven mogelijks dalen door de verhoging van de drempelwaarden.

1.5. Categorieën van ontplofbare stoffen: nieuwe definitie

De analyse van het ongeval te Enschede leerde dat de Europese indeling van explosieve stoffen (risicozinnen R2 en R3) onvoldoende onderscheid maakt in gevarenpotentieel. De categorieën 4 en 5 werden daarom geherdefinieerd in functie van de ADR-indeling. Categorie 4 bestaat voortaan uit de stoffen die behoren tot de ADR-klasse 1.4 (voornamelijk vuurwerk bestemd voor de eindgebruiker), categorie 5 uit de stoffen van ADR-klasse 1.1, 1.2, 1.3, 1.5, 1.6 en stoffen met risicozin R2 of R3 (alle andere types vuurwerk en explosieven). De drempelwaarden blijven ongewijzigd.

Categorie 4 wordt eigenlijk een nieuwe categorie en de stoffen die voorheen gesplitst waren over de twee categorieën komen in categorie 5 terecht.

Effect: ook in België zal deze herdefinitie een significant effect hebben: bedrijven die door opslag van explosieve stoffen nu enkel de laagste drempel overschrijden zullen quasi allemaal hoge drempel-inrichting worden.

1.6. Categorie van milieugevaarlijke stoffen: sterke verlaging drempelwaarden

De drempelwaarden van categorieën 9i en 9ii worden gevoelig verlaagd: categorie 9i van 200 en 500 ton naar 100 en 200 ton, categorie 9ii van 500 en 2.000 ton naar 200 en 500 ton. Als compensatie moeten de toxische en ecotoxische categorieën niet langer samengeteld worden bij de toepassing van de cumulatierregel.

Effect: door deze compensatie is het effect van de drempelverlaging moeilijk in te schatten. Voor inrichtingen die door de cumulatie de drempelwaarde overschreden, kan het amendement een positief gevolg hebben. Gezien de toenemende milieugevaarlijke indeling van stoffen zal het amendement via de drempelverlaging echter hoofdzakelijk tot een verhoging van het aantal onderworpen bedrijven leiden.

1.7. Benoemde groep van aardoliefracties: nieuwe definitie en lagere drempelwaarden

Kort nadat de SEVESO II-richtlijn van kracht was gegaan, werden testen op het ecotoxische karakter van gasolie (indeling R51/53). Aangezien de richtlijn ook rekening houdt met voorlopige indelingen, moest strikt genomen vanaf dan gasolie ondergebracht worden in

categorie 9ii. De drempelwaarden van die categorie liggen echter veel lager dan deze van de benzinegroep uit de benoemde lijst. Gasolie werd met andere woorden erger “bestraft” dan benzine. Die situatie wordt nu rechtgetrokken door de milieugevaarlijke aardoliefracties expliciet mee op te nemen in de benoemde aardoliegroep. Tegelijkertijd worden de drempelwaarden van die groep gehalveerd (van 5.000 en 50.000 ton tot 2.500 en 25.000 ton).

Effect: aangezien in België gasolie en diesel nu al meegerekend moeten worden bij de benoemde groep, zal de industrie enkel gevolgen ondervinden van de drempelverlaging.

2. Bijkomende bepalingen

2.1. Overgangstermijnen voor “nieuwe” bedrijven

Via het amendement krijgen bedrijven die door deze wijzigingen of door een nieuwe indeling van een stof een SEVESO-bedrijf worden, een overgangstermijn voor het invullen van een aantal specifieke verplichtingen. Voor de kennisgeving en het document preventiebeleid krijgt men 3 maanden, voor het veiligheidsrapport en het interne noodplan 1 jaar.

Effect: deze termijnen zijn korter dan in de Belgische omzetting van de richtlijn en zullen dus in het samenwerkingsakkoord aangepast moeten worden.

2.2. Werken met derden

Bedrijven zullen het personeel van langetermijnonderaannemers moeten betrekken bij het opstellen en testen van de interne noodplannen. Het veiligheidsbeheersysteem zal de betrokkenheid van het personeel van deze onderaannemers in de organisatie moeten verzekeren.

2.3. Bijkomende opdrachten voor de Europese Commissie

Op Europees vlak moet een werkgroep zich buigen over aanbevelingen en leidraden om de bepalingen van ruimtelijke ordening in praktijk te brengen. Naar aanleiding van de vaststelling dat de effectzone van eenzelfde scenario al naargelang de lidstaat kan variëren van 100m tot 1 km, moet de Europese Commissie samen met de lidstaten de Europese leidraad voor het opstellen van het veiligheidsrapport herzien.